

Kr. Derom skal jeg udtale mig lidt udførligere. Det fremgaar af Bilagene, at Landbrugsministeren har nedsat et Udvalg, der bestod af de 3 Overførstere og 3 Skovridere, og at dette har indstillet til Landbrugsministeriet, hvorledes man bedst skulde efterkomme de Krav, der have været fremme fra de vedkommende Arbejders Side. Man har ikke villet foreslaa en almindelig Forhøjelse af selve Arbejdslønnen, idet den ikke vil kunne forhøjes efter en fælles Norm, men retter sig efter de almindelige Arbejdspriser, der ere gængse i den paagældende Egn, hvorimod der vil kunne ventes en almindelig Revision af Akkordpriserne paa Sjælland. Derimod har man foreslaaet, at Pensionen til gamle afgaaede Arbejdere skulde forhøjes fra 200 til 250 Kr. og efter 30 Aars Tjeneste til 300 Kr. Enker skulde have Halvdelen af dette Beløb, og til uforsørgede Børn er der foreslaaet 40—50 Kr. aarlig til hvert Barn. I Sygdomstilfælde foreslaas der, i Stedet for som hidtil 66 Øre daglig pr. Mand samt fri Lægehjælp og Medicin, at de vedkommende skulde være Medlemmer af en statsanerkendt Sygekasse, for saa vidt de kunne blive det, og at de da under Sygdomstilfælde skulde have 1 Kr. for hver Dag, for hvilken de faa Godtgørelse af Sygekassen, samt fri Medicin — fri Læge have de jo gerne under de statsanerkendte Sygekasser. Kunne de ikke optages i en statsanerkendt Sygekasse, skulde de have fri Læge, fri Medicin samt 1 Kr. 40 Øre daglig og Hjælp under Sygehushold. Ved Ulykkestilfælde paatager Staten sig overfor sine Skovarbejdere at udbetale samme Dagpenge og samme Kapitalerstatning, som om de vare inde under Ulykkesforsikringslovenes almindelige Regler, skønt største Delen af Statens Skovarbejdere ikke falder ind derunder. Skov- og Jagtbetjentene have en Forening af forskellige Tjenesteklasser, af hvilke de fleste dog ere Skovløbere, Hegnsmænd eller „faste Arbejdere“. Foreningen faar nu et aarligt Statstilskud af 200 Kr. til den fælles Kasse. Fremtidig skal Staten betale Halvdelen af de første 2 Kontingent-Portioner à 4—5 Kr. De kunne have indtil 6 Portioner. Hjælpen gaar til aarlige Understøttelser til gamle og svagelige, til Enker og efterladte, uforsørgede Børn samt Begravelseshjælp. Det ses af dette Forslag, at hvis disse 300 Arbejdere benytte sig af den Ret, de her have, og Staten skal tilskyde Halvdelen af Kontingentet for de to første Portioners Vedkommende, saa vil Tilskuddet fra 200 Kr. kunne gaa

op til 2,700 Kr. om Aaret, altsaa for saa vidt de fuldt ud benytte sig af det Tilskud, de kunne faa.

Dernæst foreslaas det, at de ogsaa skulde faa noget for Slid paa Værktøj. Nu ydes der kun en højere Akkordbetaling ved Arbejder, som medføre særligt Slid paa Værktøj, men fremtidig ville særlige Redskaber, der ikke henhøre til Skovarbejdernes almindelige Værktøj, blive anskaffede for Statens Regning og opførte paa en Inventarieliste. Endvidere vil der blive stillet 50 Kr. til hver Skovriders Raadighed til Uddeling af Arbejdsredskaber som Belønning til flinke Arbejdshold — og dernæst vil Landbrugsministeriet yde Erstatning til de Arbejdere, som have $\frac{1}{2}$ Mils Afstand eller derover fra deres Hjem til Arbejdsstedet. Renten ville de faa en Pengegodtgørelse eller en Lempelse i Arbejdstiden. — De vedkommendes Jordlodder maa fremtidig ikke være under $\frac{1}{2}$ Td. Land, hvad adskillige for Tiden ere.

Til alt dette foreslaas der kalkulatorisk en Bevilling paa 8,000 Kr. Det oplyses endvidere, at det er Mening paa næste Aars Finanslov at foreslaa Alderstillæg, henholdsvis paa 30 og 50 Kr. for 20 eller 30 Aars Tjeneste til disse ca. 300 Skovløbere, Hegnsmænd og „faste Arbejdere“.

Dette forekommer mig at være et særdeles humanitært Forslag, hvorved i Grunden alle Forhold ere tagne i Betragtning overfor disse Statsopsynsmænd og Skovarbejdere. Det har derfor forbavset mig ikke saa lidt, at Mindretallet stiller Ændringsforslag om, at de ikke alene skulde have den gængse Dagløn, som betales paa samme Egn for samme Arbejde, men 40 Øre til om Dagen. Det skal nu interessere mig at høre Mindretallet motivere, hvorfor de skulde have disse 40 Øre mere end den almindelige Arbejdspris paa samme Egn for samme Arbejde, naar man oven i Købet over for de gamle, svagelige og syge, Enker og Børn samt deres Foreninger støtter dem i saa høj Grad, som her er foreslaaet.

Jeg skal derefter gaa over til Ændringsforslaget Nr. 41 Bilag Nr. 29. Det angaar en Understøttelse paa 800 Kr. til Plantør J. Christensen. Det skal jeg ikke opholde mig ved, det er i Overensstemmelse med de almindelige Regler, som jeg nævnedes før. Det er stillet af Ministeren og tiltraadt af Udvalget.

Under Ændringsforslaget Nr. 42, Bilag Nr. 30, er det foreslaaet, at Summen 24,200 Kr. nedsættes med 5,221 Kr. 67 Ø.